

Sygn. akt II K 21/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSO Aldona Chruściel-Struska

Protokolant sekr. sąd. Paula Romanowska-Pilawka

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Dariusza Iwanowicza,

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2016 roku sprawy:

J. M. – syna M. i D. z domu G., urodzonego (...) w S.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia **12 lutego 1991 r.** w sprawie **XIIK 44/90** za czyn z art. 208 kodeksu karnego z 1969 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 2.000.000 zł grzywny;

II. Sądu Rejonowego w Sosnowcu z dnia **23 października 1991 r.** w sprawie **IIIK 651/91** za czyn z art. 199 § 1, art. 265 § 1 kodeksu karnego z 1969 r. w zw. z art. 11 § 1 tego kodeksu na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 5.000.000. zł grzywny;

III. Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **4 czerwca 1992 r.** w sprawie **IIK 277/92** za czyny:

a. z art. 181 § 1 kodeksu karnego z 1969 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200.000 zł nawiązki,

b. z art. 182 § 1 kodeksu karnego z 1969 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200.000 zł nawiązki,

c. z art. 208 kodeksu karnego z 1969 r. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 1.000.000 zł grzywny,

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **19 września 1992 r.** w sprawie **IIK 924/92** za czyn z art. 208 kodeksu karnego z 1969 r. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 3.000.000 zł grzywny ;

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 29 grudnia 1992 r. w sprawie II K 1181/92 połączono kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w G. o sygn. XIIK 44/90, Sądu Rejonowego w Sosnowcu o sygnaturze IIK 651/91 oraz Sądu Rejonowego w Słupsku o sygn. IIK 277/92 i orzeczono karę łączną 6 (sześć) lat pozbawienia wolności oraz 7.000.000 zł grzywny;

Skazany J. M. z dniem 28 lutego 2001 r. wykonał w całości orzeczoną karę łączną karę pozbawienia wolności, a także wykonał karę grzywny;

III. Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **4 listopada 1997 r.** w sprawie **II K 1197/96** za czyn z art. 208 kodeksu karnego z 1969 r. popełniony w dniu 30 maja 1996 r. na karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

Z dniem 27 kwietnia 2002 r. kara pozbawienia wolności została w całości wykonana;

IV. Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **4 grudnia 2006 r.** w sprawie **IIK 969/05** za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 2 kwietnia 2005 r. na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 2 kwietnia 2005 r. do 19 sierpnia 2005 r.;

V. Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **8 lutego 2007 r.** w sprawie **IIK 396/06** za czyny:

a. z art. 258 § 1 k.k. popełniony w okresie od listopada 2004 r. do stycznia 2005 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

b. z art. 56 ust. 1 3 ustaw z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 56 ust. 3 tejsze ustawy i w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od listopada 2004 r. do stycznia 2005 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę 150 stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych każda stawka,

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną 4 lata pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 15 listopada 2005 r. do 8 lutego 2007 r.;

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygn. IIK 869/07 połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawach IIK 969/05 oraz IIK 396/06 i orzeczono karę łączną 4 (cztery) lata i 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 2 kwietnia 2005 r. do 19 sierpnia 2005 r. oraz od 15 listopada 2005 r. do 8 lutego 2007 r.;

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 15 lipca 2009 r. w sprawie o sygnaturze akt III Kow 586/09wz na podstawie art. 77 § 1 k.k., art. 78 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 161 § 1 k.k.w. warunkowo zwolniono J. M. z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypadał na dzień 27 października 2009 r. z okresem próby do dnia 15 lipca 2012 r.;

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 13 października 2011 r. o sygn. III Kow 812/11owz odwołano wobec J. M. warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządziło wykonanie reszty nieodbytej kary;

Z dniem 26 marca 2013 r. skazany wykonał w całości orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności;

Kara grzywny orzeczona w sprawie **IIK 396/06** Sądu Rejonowego w Słupsku wykonana została odrębnie.

VI. Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **4 sierpnia 2010 r.** w sprawie **II K 509/10** za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani popełniony w dniu 5 października 2009 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych każda stawka;

W dniu 8 stycznia 2013 r. skazany wykonał w całości orzeczoną karę pozbawienia wolności, uiścił w całości grzywnę;

VII. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia **15 marca 2013 r.** w sprawie **XVIII K 144/12** za czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii art. 56 ust. 3 tejsze ustawy w zw. z art. 4 § 1 k.k. i z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełniony od sierpnia do początku listopada 2010 r. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda stawka, ponadto orzeczono nawiązkę w kwocie 5.000 zł;

Skazany J. M. od dnia 5 listopada 2014 r. wykonuje karę pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 4 listopada 2018 r.; postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 20 lutego 2015 roku w sprawie XVIII K 144/12 zarządziło wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian grzywnę, kara ta dotychczas nie została wykonana.

VIII. Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia **16 stycznia 2015 r.** w sprawie **II K 60/12**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 marca 2016 r.

o sygnaturze akt II AKa 202/15, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełniony w dniach 26 - 27 stycznia 2010 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych każda stawka, nadto orzeczono 10.000 zł nawiązki, na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 7 marca 2011 roku do 23 sierpnia 2011 roku i od 9 stycznia 2013 roku do 18 marca 2014 roku; Kary te nie zostały dotychczas wykonane.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone wobec **J. M.** kary: 4 (czterech) lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. XVIII K 144/12 i karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze akt II K 60/12, opisane w punktach IX i X części wstępnej wyroku i wymierza karę łączą **5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz kary 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. XVIII K 144/12 i 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych każda stawka orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze akt II K 60/12 i wymierza karę łączną **280 (dwieście osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny** po 60 (sześćdziesiąt) złotych każda;

2. na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1 zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności J. M. w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku o sygn. II K 60/12 od 7 marca 2011 roku do 23 sierpnia 2011 roku i od 9 stycznia 2013 roku do 18 marca 2014 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz okres kary odbytej w sprawie XVIII K 144/12 Sądu Okręgowego w Warszawie od dnia 5 listopada 2014 r. do dnia 9 września 2016 r.;

3. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach I, II, III, IV, V, VI, VII i VIII;

4. w pozostałym zakresie wyroki: Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. XVIII 144/12 oraz Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie o sygn. II K 60/12 podlegają odrębnemu wykonaniu;

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. O. - Kancelaria Adwokacka w L. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem sześćdziesiąt) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu J. M. z urzędu;

6. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego J. M. od obowiązku poniesienia wydatków w sprawie.

UZASADNIENIE

Skazany J. M. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie IIK 509/10, Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie IIK 60/12 i Sądu Okręgowego w Warszawie (...) 144/12.

(dowód: wniosek – k. 2)

Sąd ustalił:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia **12 lutego 1991 r.** w sprawie **XIIK 544/90** J. M. za czyn z art. 208 kodeksu karnego z 1969 r. skazany został na karę 2 lat pozbawienia wolności i 2.000.000 zł grzywny.

(dowód: wyrok - teczka Wp 322/92 Sądu Rejonowego w Słupsku - k. 2)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sosnowcu z dnia **23 października 1991 r.** w sprawie **IIIK 651/91** za czyn z art. 199 § 1, art. 265 § 1 kodeksu karnego z 1969 r. w zw. z art. 11 § 1 tego kodeksu J. M. został skazany na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 5.000.000. zł grzywny.

(dowód: wyrok - teczka Wp 322/92 Sądu Rejonowego w Słupsku - k. 2)

Dalej, wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **4 czerwca 1992 r.** w sprawie **IJK 277/92** J. M. skazany został za czyny:

a. z art. 181 § 1 kodeksu karnego z 1969 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 200.000 zł nieważki,

b. z art. 182 § 1 kodeksu karnego z 1969 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 200.000 zł nieważki,

c. z art. 208 kodeksu karnego z 1969 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 1.000.000 zł grzywny,

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

(dowód: wyrok - teczka Wp 322/92 Sądu Rejonowego w Słupsku - k. 2, 3)

Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **19 września 1992 r.** w sprawie **IJK 924/92** J. M. został skazany za czyn z art. 208 kodeksu karnego z 1969 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 3.000.000 zł grzywny.

(dowód: wyrok - teczka Wp 322/92 Sądu Rejonowego w Słupsku - k. 2)

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 29 grudnia 1992 r. w sprawie **II K 1181/92** połączono kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny orzeczone wobec J. M. wyrokami: Sądu Rejonowego w Gryficach o sygn. **XIIK 44/90**, Sądu Rejonowego w Sosnowcu o sygn. **IIIK 651/91** oraz Sądu Rejonowego w Słupsku o sygn. **IJK 277/92** i orzeczono karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz 7.000.000 zł grzywny.

Skazany J. M. z dniem 28 lutego 2001 r. wykonał w całości orzeczoną karę łączną karę pozbawienia wolności, a także wykonał karę grzywny.

(dowód: wyrok - teczka Wp 322/92 Sądu Rejonowego w Słupsku - k. 2, informacja o pobytach i orzeczeniach - k. 113 - 127, informacja z Sądu Rejonowego w Słupsku - k. 164, notatka urzędowa - k. 173, teczka Wp 322/92 Sądu Rejonowego w Słupsku - k. 2)

Następnie, wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **4 listopada 1997 r.** w sprawie **II K 1197/96** za czyn z art. 208 kodeksu karnego z 1969 r. popełniony w dniu 30 maja 1996 r. J. M. został skazany na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Z dniem 27 kwietnia 2002 r. kara ta została w całości wykonana.

(dowód: wyrok - akta sprawy Sądu Rejonowego w Słupsku IJK 869/ 07 - k. 8, informacja o pobytach i orzeczeniach - k. 113 - 127)

Dalej, wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **4 grudnia 2006 r.** w sprawie **IJK 969/05** za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 2 kwietnia 2005 r. J. M. skazany został na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 2 kwietnia 2005 r. do dnia 19 sierpnia 2005 r.

(dowód: wyrok - k. 45 - 46, informacja o pobytach i orzeczeniach - k. 113 - 127)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **8 lutego 2007 r.** w sprawie **IJK 396/06** J. M. za czyny:

a. z art. 258 § 1 k.k. popełniony w okresie od listopada 2004 r. do stycznia 2005 r. został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności,

b. z art. 56 ust. 1 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 tejże ustawy i w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od listopada 2004 r. do stycznia 2005 r. został skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę 150 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda stawka.

Jako karę łączną w sprawie tej orzeczono wobec J. M. 4 lata pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 15 listopada 2005 r. do 8 lutego 2007 r.

(dowód: wyrok - akta sprawy Sądu Rejonowego w Słupsku IIK 869/ 07- k. 9-18, 19 - 20, informacja o pobytach i orzeczeniach - k. 113 - 127)

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygn. **IIK 869/07** połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec J. M. wyrokami Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawach **IIK 969/05** oraz **IIK 396/06** i orzeczono karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet tej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 2 kwietnia 2005 r. do dnia 19 sierpnia 2005 r. oraz od dnia 15 listopada 2005 r. do dnia 8 lutego 2007 r.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 15 lipca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III Kow 586/09wz warunkowo zwolniono J. M. z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypadał na dzień 27 października 2009 r. z okresem próby do dnia 15 lipca 2012 r., jednakże postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 13 października 2011 r. o sygn. III Kow 812/11owz odwołano wobec J. M. warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządziło wykonanie reszty nieodbytej kary.

Z dniem 26 marca 2013 r. skazany wykonał w całości orzeczoną w sprawie IIK 869/07 karę łączną pozbawienia wolności.

Kara grzywny orzeczona w sprawie **IIK 396/06** Sądu Rejonowego w Słupsku wykonana została odrębnie.

(dowód: wyroki - k. 45 - 46, oraz k. 5 - 17, oraz akta sprawy Sądu Rejonowego w Słupsku IIK 869/ 07 postanowienia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu - k. 17-19, 20, informacja o pobytach i orzeczeniach - k. 113 - 127, zapisek urzędowy - k. 173)

Dalej, wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia **4 sierpnia 2010 r.** w sprawie **II K 509/10** za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 5 października 2009 r. J. M. został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda stawka.

W dniu 8 stycznia 2013 r. skazany wykonał w całości orzeczoną karę pozbawienia wolności, jak też uiścił w całości grzywnę.

(dowód: wyrok - k. 22 - 25, informacja o pobytach i orzeczeniach - k. 113 - 127)

Następnie, wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia **15 marca 2013 r.** w sprawie **XVIII K 144/12** za czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii art. 56 ust. 3 tejże ustawy w zw. z art. 4 § 1 k.k. i z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełniony od sierpnia do początku listopada 2010 r. J. M. został skazany na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny po 50 złotych każda stawka.

J. M. od dnia 5 listopada 2014 r. wykonuje karę pozbawienia wolności w tej sprawie, której koniec przypada na dzień 4 listopada 2018 r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 20 lutego 2015 roku w sprawie XVIII K 144/12 zarządziło wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian grzywnę. Kara ta dotychczas nie została wykonana.

(dowód: wyroki - k. 27 - 49, 50 - 52, postanowienie - k. 160 - 161, 167 - 168, 169 - 170, obliczenie kary - k. 53, informacja o pobytach i orzeczeniach - k. 113 - 127, opinia o skazanym - k. 147)

Jako ostatni wobec J. M. został wydany wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia **16 stycznia 2015 r.** w sprawie **II K 60/12**, zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 marca 2016 r.

o sygnaturze akt II AKA 202/15. Wyrokiem tym J. M. skazany został za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełniony w dniach 26 - 27 stycznia 2010 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz 80 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda stawka. Skazanemu zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7 marca 2011 roku do dnia 23 sierpnia 2011 roku i od dnia 9 stycznia 2013 roku do dnia 18 marca 2014 roku. Kary pozbawienia wolności i grzywny te nie zostały dotychczas wykonane.

(dowód: wyroki - k. 60 - 71, 105 - 108, informacja z Sąd Okręgowego w Warszawie - k. 88, informacja o pobytach i orzeczeniach - k. 113 - 127, opinia o skazanym - k. 147)

Wykonaniu wobec J. M. podlegają kary orzeczone w sprawach IIK 60/12 Sądu Okręgowego w Słupsku i XVIIIK 144/12 Sądu Okręgowego w Warszawie.

(dowód: karta karna - k. 6 - 7)

Sąd zważył co następuje:

Z uwagi na daty wydania wyroków w sprawach J. M., na wstępie należało ustalić jaki porządek prawny winien być uwzględniany przy ocenie warunków do wydania wobec skazanego wyroku łącznego.

Mianowicie, spośród wszystkich wydanych wobec J. M. wyroków, tylko wyrok w sprawie IIK 60/12 Sądu Okręgowego w Słupsku został prawomocnie wydany po wejściu w życie z dniem 1 lipca 2015 roku ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku, poz. 396).

Analiza czasu, w którym popełnione zostały czyny objęte omawianymi wyrokami wskazuje zaś, że wszystkie czyny te miały miejsce przed nowelizacją kodeksu karnego obowiązującą od dnia 1 lipca 2015 roku.

Zaistnienie takiej sytuacji, obligowało Sąd do analizy przepisów intertemporalnych. I tak art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw stanowi, że przepisów znowelizowanego rozdziału IX kodeksu karnego nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy (tj. 1 lipca 2015 roku) chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy.

Z powyższego wynika, że w sytuacji, gdy wszystkie przestępstwa zostały popełnione przed 1 lipca 2015 roku oraz przed tą datą orzeczono prawomocnie kary za te przestępstwa, wyłączone jest stosowanie Kodeksu karnego w nowym brzmieniu. W wypadkach zaś popełnienia czynu w poprzednim stanie prawnym, a prawomocnego skazania po nowelizacji, do orzekania kary łącznej znajdzie zastosowanie reguła art. 4 § 1 k.k. Oznacza to, że Sąd ustalając, że doszło do zbiegu przestępstw, będzie musiał ocenić, którą ustawę zastosować w zakresie ewentualnego orzeczenia kary łącznej, kierując się kryterium ustawy względniejszej (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod red. W. Wróbla, Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja 2015, s. 912 - 915).

Zauważyć należy, że po 1 lipca 2015 roku doszło do kolejnej nowelizacji kodeksu karnego ustawą z dnia 11 marca 2016 roku (Dz. U. z 2016 roku, poz. 437), która weszła w życie w dniu 15 kwietnia 2016 roku. Jednakże nowelizacja ta nie wprowadziła odmiennych zasad niż wprowadzone art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Przenosząc zatem wskazane rozważania na grunt sprawy J. M., stwierdzić należy, że stosując kryterium ustawy względniejszej, sąd dokonywał oceny z punktu widzenia sytuacji prawnej skazanego uregulowań dotyczących kary łącznej w brzmieniu do 30 czerwca 2015 roku i w brzmieniu od 1 lipca 2015 roku.

Zważyć należy, że stosowanie kryterium „ustawy względniejszej” w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. polega na porównaniu konsekwencji, jakie hipotetycznie zostałyby orzeczone na gruncie jednej i drugiej ustawy, przy stosowaniu wszystkich jej regulacji. Ustawą względniejszą jest bowiem ta ustawa, która przewiduje łagodniejsze konsekwencje w konkretnym przypadku. Podkreślenia nadto wymaga, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że art. 4 § 1 k.k. w zakresie orzekania kary łącznej obejmuje wszelkie zmiany ustawodawcze, jakie nastąpiły pomiędzy czasem popełnienia przestępstwa a czasem wydawania rozstrzygnięcia o karze łącznej (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod red. W. Wróbla, Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja 2015, s. 912 - 915). Stosując w prawidłowy sposób art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, sąd winien rozważyć „względność” ustaw przy porównaniu stanu normatywnego z daty orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stanu normatywnego z czasu popełnienia każdego z przestępstw wchodzących w skład zbiegu (por. wyrok Sądu Najwyższego dnia 9 stycznia 2015 roku w sprawie IV KK 224/14, KZS 2015/4/18).

Dokonując wspomnianej analizy, Sąd doszedł do przekonania, że ustawą względniejszą dla skazanego jest Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku.

Stwierdzenia wymaga, że zgodnie z art. 85 § 2 k.k. wprowadzonym do ustawy Kodeks karny ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, podstawą orzeczenia kary łącznej są nie tylko wymierzone, ale podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, za które wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Oznacza to, że łączeniu, w myśl znowelizowanych przepisów, nie podlegają kary, które już zostały wykonane.

Wobec tego analizie Sądu pod kątem ich połączenia według znowelizowanych przepisów mogłyby podlegać wyłącznie kary orzeczone wobec J. M. w sprawach IIK 60/12 Sądu Okręgowego w Słupsku i XVIIIIK 144/12 Sądu Okręgowego w Warszawie. Kary te nie zostały bowiem jeszcze wykonane.

Odnosząc się zaś do wymiaru kary łącznej, według art. 86 § 1 k.k. obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 roku, Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, a w przypadku kary pozbawienia wolności - 20 lat.

W tej sytuacji, stwierdzić należy, że kara łączna możliwa do wymierzenia wobec J. M. w ramach tego stanu prawnego mieści się w granicach od 4 lat pozbawienia wolności do 7 lat pozbawienia wolności oraz od 250 stawek dziennych grzywny do 330 stawek dziennych grzywny.

Nadto na uwagę zasługuje, że na poczet wymierzonej w oparciu o te zasady kary łącznej zaliczeniu podlegają okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 60/12 od 7 marca 2011 roku do 23 sierpnia 2011 roku i od 9 stycznia 2013 roku do 18 marca 2014 roku oraz okres kary odbytej w sprawie XVIIIIK 144/12 od 5 listopada 2014 roku do 9 września 2016 roku (data orzekania w niniejszej sprawie), tj. łącznie 882 dni.

Dokonując natomiast analizy pod kątem przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 roku, stwierdzenia wymaga, że Sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki pozwalające na orzeczenie kary łącznej określone w art. 85 k.k., a dodatkowo osoba została skazana co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Oznacza to, że warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy dwoma lub więcej, prawomocnymi wyrokami, wymierzono tej samej osobie kary tego samego rodzaju lub inne kary, jednak muszą to być kary podlegające łączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popelnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Nie ma natomiast znaczenia czy kary wymierzone takimi wyrokami zostały już wykonane, a w razie ich wykonania okres ten podlega zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej.

Odnosząc to do oceny czasu popełnienia czynów przypisanych J. M., jak i dat wydania wyroków skazujących za te czyny, wskazania wymaga, że pierwszym chronologicznie wyrokiem, z którego kara mogłaby podlegać łączeniu jest kara z wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie IIK 509/10. Czyn oceniony tym wyrokiem został bowiem popełniony w dniu 5 października 2009 roku, za zatem już po wydaniu wyroków w sprawach IIK 144/90, IIIK 651/91,

IİK 277/92, IİK 924/92, IİK 1197/96, IİK 969/05 i IİK 396/06. Tożsama konstatacja dotyczy czynów opisanych w sprawach IİK 60/12 (czyn popełniony od 26 - 27 stycznia 2010 roku) i XVIIIİK/12 (czyn popełniony od sierpnia do początku listopada 2010 roku).

Spośród tych trzech wyroków łączeniu podlegać jednak mogą kary ze spraw IİK 509/10 i IİK 60/12, albowiem czyn opisany w sprawie XVIIIİK 144/12 miał miejsce po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku z dnia 4 sierpnia 2010 roku, tj. w sprawie IİK 509/10. W takiej sytuacji odrębnemu wykonaniu podlegałaby kara orzeczona w sprawie XVIIIİK 144/12, tj. 4 lat pozbawienia wolności.

W tym zakresie odnosząc się do granic kary łącznej, to stosownie do treści obowiązującego w poprzednim stanie prawnym art. 86 k.k., zakreślają ją granice od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, przy czym łączna kara pozbawienia wolności nie może przekroczyć 15 lat.

Zatem co do J. M. granice te kształtowałyby się od 3 lat pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny do 5 lat pozbawienia wolności i 180 stawek dziennych grzywny.

Wprawdzie w świetle tak ustalonych granic kar łącznych przy uwzględnieniu obu stanów prawnych granice kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny są niższe według stanu prawnego do 30 czerwca 2015 roku, aniżeli te ustalone na stan prawny obowiązujący od 1 lipca 2015 roku, jednak zwrócić należy uwagę, na to jaka kara realnie w obu sytuacjach pozostałaby skazanemu do wykonania w obu przypadkach. Nadto w ramach wskazanych granic kar możliwych do wymierzenia jako kara łączna wynikających z porządku prawnego obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 roku i w poprzednim stanie prawnym Sąd winien dokonać oceny w jakim rozmiarze kara łączna winna być orzeczona konkretnie wobec J. M. w obu stanach prawnych.

Zgodnie z poglądem prezentowanym w doktrynie, a akceptowanym przez niniejszy Sąd, na gruncie przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015 roku zachowują znaczenie i funkcje zasady oraz dyrektywy wypracowane w doktrynie i orzecnictwie wymiaru kary łącznej, do czasu tej nowelizacji (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod red. W. Wróbla, Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja 2015, k. 649.)

Dokonując ustalenia kary łącznej, która winna być orzeczona w tej sytuacji co do J. M., godzi się podkreślić, że kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym wyrokiem łącznym.

Przy czym, Sąd wydając wyrok łączny, nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie skazanego w zakresie poszczególnych przestępstw, a jedynie rozważa przedmiotowo - podmiotowy związek zachodzący między przestępstwami, w zakresie których kary podlegają łączeniu oraz kładzie nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść w stosunku do skazanego nowo wymierzona kara.

Zważyć trzeba, że orzeczenie kary łącznej nie jest sposobem na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw, nie ma służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popełnienie więcej jak jednego przestępstwa powinno skłaniać do odstępstwa od absorpcji kar, niż za nią przemawiać, albowiem stanowi negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną.

Wymierzenie bowiem kary przy zastosowaniu całkowitej absorpcji prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (por. wyroki Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 października 2007 roku w sprawie II AKa 183/07, Prokuratura i Prawo 2008/4/17/1 i z dnia 4 października 2000 roku w sprawie II AKa 175/00, KZS /2000/10/3, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 7 maja 2009 roku w sprawie IIAKa104/09, przegląd orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, Nr 2/2010).

Sąd miał też na względzie, że kara łączna to szczególna kara wymierzana niejako „na nowo” i jako taka stanowić musi syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego, reakcją

na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawy wielości przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2014 roku w sprawie IIAKa 98/14, LEX nr 1473943).

Zatem Sąd uznał, że zastosowanie zasady pełnej absorpcji jest uzasadnione wtedy, gdy przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy.

Przyjmuje się bowiem, iż priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji (tj. częściowej absorpcji), natomiast kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem. Zaznaczenia wymaga, że automatyczne stosowanie zasady kumulacji - byłoby wyrazem formy odpłaty, zaś zasady absorpcji - wyrazem formy nagrody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 15 maja 2008 roku, w sprawie II AKA 98/08, KZS 2009/12/47).

Odnosząc to do granic kary łącznej orzekanej w ramach przepisów sprzed 1 lipca 2015 roku, jak i po 1 lipca 2015 roku, zważywszy na okoliczności niniejszej sprawy, a przede wszystkim zachowanie skazanego w czasie odbywania dotychczasowych kar pozbawienia wolności, Sąd uznał, że zasadna jest ocena, iż kara łączna winna być wymierzona J. M. z zastosowaniem zasady asperacji.

Przystępując do wymiaru kary łącznej wobec J. M. Sąd miał też na uwadze, że wymierzając karę łączną uwzględnić należy głównie związek podmiotowo - przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich.

Zważyć należy, że pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez J. M., a opisanymi w sprawach VIIIK 144/12 i IIK 60/12 zachodził bliski związek czasowy, albowiem między czynami w tych sprawach odległość czasowa wynosiła 7 miesięcy. Nadto czyn opisany w sprawie XVIIIK 144/12 został popełniony w okolicach B., w W. i w K., zaś w sprawie IIK 60/12 w S..

Wobec tego między tymi czynami zachodził związek czasowy, ale nie miejscowy. Nadto czyny opisane tymi wyrokami godziły w te same dobra chronione prawem. To zatem przemawia przeciwko zastosowaniu wobec J. M. zasady absorpcji kar.

Z kolei oceniając czyny w sprawach IIK 509/10 i IIK 60/12 stwierdzić trzeba, że odległość czasowa między tymi czynami wynosiła 3 miesiące, czyny te godziły w to samo dobro chronione prawem i zostały popełnione w tej samej miejscowości. Zatem związek między nimi, choć bliższy niż w poprzednio omówionej sytuacji, to także z uwagi na odległość czasową między tymi czynami nie przemawia za zastosowaniem całkowitej absorpcji kar.

Przy orzekaniu kary łącznej wobec J. M., należało także uwzględnić opinię dotyczącą skazanego z miejsca odbywania kary pozbawienia wolności. W Areszcie Śledczym w S. oceniono jego zachowanie jako przeważnie pozytywne, albowiem był on raz karany dyscyplinarnie za użyczenie wychowawcy, a był łącznie nagrodzony 80 razy. Zaznaczono jednak, iż J. M. uczestniczy w podkulturze przestępczej, co jednak nie wpływa negatywnie na jego zachowanie. Zatrudniony jest nieodpłatnie jako bibliotekarz, pracownik radiowęzła, obsługa świetlicy. Włączył się w organizację 23 Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy poprzez własnoręczne wykonanie szkatułki, która przekazana została na aukcję, otrzymał też podziękowanie z SPZOZ MSW w K. za zorganizowanie zbiórki odzieży dla pensjonariuszy Zakładu (...) w S.. Ukończył zajęcia w KLUBIE PRACY oraz uczestniczył w programie readaptacji społecznej z zakresu kształtowania umiejętności społecznych w oparciu o opiekę nad osobami niepełnosprawnymi i poruszającymi się na wózku inwalidzkim. Korzystał 5 razy z nagród regulaminowych, jak też siedemnaście razy uczestniczył w zajęciach organizowanych poza terenem jednostki penitencjarnej (k. 148).

Analiza całokształtu wskazanych okoliczności, doprowadziła zatem Sąd do przekonania, że przy zastosowaniu wobec J. M. zasady asperacji (tj. zasady częściowej absorpcji) według stanu prawnego do 30 czerwca 2015 roku kara łączna

(obejmująca skazania w sprawach IIK 509/10 i IIK 60/12) winna być orzeczona w rozmiarze 4 lat pozbawienia wolności, zaś wymierzona według przepisów obowiązujących od dnia 1 lipca 2015 roku (obejmująca skazania w sprawach IIK 60/12 i XVIIIK 144/12) w rozmiarze 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Podkreślenia z całą mocą wymaga, że wprawdzie kara łączna orzeczona zgodnie z przepisami obowiązującymi do dnia 30 czerwca 2015 roku byłaby niższa od tej wymierzonej według zasad obowiązujących od dnia 1 lipca 2016 roku, to w dalszym ciągu swych zważań w polu swej uwagi Sąd miał na względzie jeszcze dalsze konsekwencje dokonania wyboru ustawy względniejszej dla J. M..

Godzi się zaznaczyć, że ustawą "względniejszą dla sprawcy", jest ta ustawa, której wybór opiera się na ocenie całości konsekwencji wynikających dla niego z zastosowania obydwu wchodzących w grę ustaw, przy czym ocena ta musi być dokonana z uwzględnieniem okoliczności konkretnej sprawy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1996 roku w sprawie IKZP 2/96, OSNKW 1996/3-4/16). Przy ocenie, która z konkurencyjnych ustaw jest względniejsza dla sprawcy, bierze się bowiem pod uwagę całą ustawę, a nie tylko poszczególne jej przepisy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2001 roku w sprawie V KKN 346/99, Orz. Prok. i Pr. 2001).

Kierując się zatem tymi wskazaniem Sąd zwrócił uwagę na to jaka kara pozostałaby faktycznie do odbycia przez J. M., przy wyborze każdego z porządków prawnych.

I tak, jak wskazano wyżej, dokonując wyboru przepisów obowiązujących do 30 czerwca 2015 roku na poczet orzeczonej kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności podlegałyby okresy wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności w sprawie IIK 509/10 oraz stosowania tymczasowego aresztowania w sprawie IIK 60/12 od dnia 7 marca 2011 roku do dnia 23 sierpnia 2011 roku i od dnia 9 stycznia 2013 roku do dnia 18 marca 2014 roku, tj. łącznie 3 lata i 148 dni. Jednak wówczas odrębnemu wykonaniu podlegałaby kara orzeczona w sprawie XVIIIK 144/12 Sądu Okręgowego w Warszawie, a z której na czas orzekania (tj. 9 września 2016 roku), J. M. do odbycia pozostało 2 lata i 56 dni. Łącznie zatem do odbycia pozostałoby J. M. do odbycia we wszystkich trzech sprawach kara 3 lata i 8 dni pozbawienia wolności.

Natomiast w razie zastosowania wobec J. M. przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015 roku na poczet orzeczonej (w sprawach IIK 60/12 i XVIIIK 144/12) kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności zaliczeniu podlegałyby okresy stosowania tymczasowego aresztowania w sprawie IIK 60/12 od dnia 7 marca 2011 roku do dnia 23 sierpnia 2011 roku i od dnia 9 stycznia 2013 roku do dnia 18 marca 2014 roku (rok i 148 dni pozbawienia wolności) oraz okres odbytej już kary w sprawie XVIIIK 144/12, tj. od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia 9 września 2016 roku (rok i 309 dni pozbawienia wolności), tj. łącznie 3 lata i 92 dni. Zatem do odbycia J. M. pozostałaby kara 2 lat pozbawienia wolności i 88 dni pozbawienia wolności. Zaliczeniu bowiem nie podlega już kara wykonana, tj. ze sprawy IIK 509/10 Sądu Rejonowego w Słupsku.

Reasumując, uwzględniając całość uregulowań, uznać należy, że względniejszą ustawą dla J. M. jest ustawa obowiązująca od 1 lipca 2015 roku, bowiem w tej konkretnej sytuacji skazanemu pozostaje do odbycia krótszy okres kary pozbawienia wolności.

Wobec tego Sąd orzekł wobec J. M. karę łączną **5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności**.

Tożsama konstatacja dotyczyła kary łącznej grzywny, bowiem przy zastosowaniu przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 roku granice kary łącznej grzywny orzeczonej w sprawach IIK 509/10 i IIK 60/12 wynosiłyby od 100 stawek dziennych do 180 stawek dziennych, zaś realna kara łączna grzywny (przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji) winna wynosić, według Sądu, w takiej sytuacji 140 stawek dziennych. Zatem po zaliczeniu wykonania kary grzywny w sprawie IIK 509/10 do zapłaty pozostałoby 40 stawek dziennych, a nadto jeszcze kara grzywny orzeczona w sprawie XVIIIK 144/12, w ilości 250 stawek dziennych.

Natomiast w razie orzeczenia kary łącznej grzywny zgodnie z zasadami obowiązującymi od 1 lipca 2015 roku wymiar kary łącznej wymierzonej w sprawach IIK 60/12 i (...) 144/12 kształtowałby się w granicach od 250 stawek dziennych do 330 stawek dziennych, przy czym kara łączna grzywny (przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji) winna

wynosić w takiej sytuacji 280 stawek dziennych. Wobec tego również w tym zakresie stan prawny obowiązujący od dnia 1 lipca 2015 r., pozwala na względniejsze orzeczenie kary łącznej wobec J. M..

Sąd Sąd wymierzył karę łączną **280** (dwieście osiemdziesiąt) **stawek dziennych grzywny po 60** (sześćdziesiąt) **złotych** każda.

Zgodnie z treścią art. 86 § 2 k.k., Sąd określił na nowo wysokość stawki dziennej, uwzględniając możliwość osiągnięcia dochodów przez skazanego, który aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności i nie jest zatrudniony odpłatnie oraz jego trudną sytuację rodzinną, w tym iż przed osadzeniem skazany partycypował w kosztach utrzymania konkubiny, dziecka oraz utrzymania mieszkania (art. 33 § 3 k.k.).

Na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył J. M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku o sygn. II K 60/12 od 7 marca 2011 roku do 23 sierpnia 2011 roku i od 9 stycznia 2013 roku do 18 marca 2014 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz okres kary odbytej w sprawie XVIII K 144/12 Sądu Okręgowego w Warszawie od dnia 5 listopada 2014 r. do dnia 9 września 2016r.

Na mocy art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach I, II, III, IV, V, VI, VII i VIII, a to z uwagi na brak podstaw do objęcia kar orzeczonych w tych sprawach wyrokiem łącznym.

Nadto, Sąd stwierdził, że w pozostałym zakresie wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. XVIII 144/12 oraz Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie o sygn. II K 60/12 podlegają odrębnemu wykonaniu.

O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu postanowiono, stosownie do § 17ust 5 i § 4 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Skazanego J. M. zwolniono od obowiązku poniesienia wydatków w sprawie, a to z uwagi na wskazaną wyżej jego sytuację materialną i konieczność odbywania jeszcze kary pozbawienia wolności.